
Natuurwerkdag op de Hooge Nesse

De werkgroep natuuronderhoud heeft op zaterdag 4 november 2017 meegedaan aan de landelijke natuurwerkdag. Het was voor ons de eerste keer en daar leer je lessen uit. Het aantal bezoekers was bevredigend en we hebben geleerd wat je wel en niet moet doen om mensen aan te trekken om mee te gaan werken in de natuur. Helaas werd het tweede gedeelte van de dag bedorven door het weer; het werd zodanig slecht, dat we onze activiteiten moesten afbreken. Gevolg was dan ook een gratis extra activiteit omdat we alles nat moesten opbergen en te drogen hangen in de werkplaats.

Op de natuurwerkdag hadden we een aantal goed herkenbare werkzaamheden op de Hooge Nesse als demonstratie. Er werden (grote) bomen omgezaagd om meer licht in het bosgedeelte krijgen. Ook was er een demonstratie sinus- en gefaseerd maaien door een messenbalk, ook wel éénassige maaimachine genoemd, waarbij uitgelegd werd wat de voordelen waren van deze maaimethode.

Door te maaien met een messenbalk is de vernietiging van insecteneieren het laagst. We zijn dan ook blij met deze machine waarmee we inmiddels 90 procent van ons maaiwerk verrichten.

Ook hebben we het gemaaide gras afgevoerd naar verzamelplaatsen. Deze plekken zijn weer geschikt voor vogels en muizen die er nesten in bouwen en waar, niet te vergeten, zoogdieren zoals wezels en hermelijnen hun onderkomen vinden.

Verder heeft het team gezorgd voor koffie en andere benodigdheden om alles tot een geslaagde dag te maken.

Er was ook een mooie gps-wandeling waar men kon leren hoe deze activiteit op te pakken en daardoor in de natuur te zijn. Het was zeker een geslaagde wandeling. Aan de hand van herkenbare voorwerpen in de natuur werden met een GPS apparaatje opdrachten uitgevoerd. Het is de kunst dit tot een goed einde te brengen.

Tevens was er een excursie naar het vleermuizenverblijf. Een excursie die altijd mensen aantrekt. Schijnbaar heeft de magie van de vleermuis veel aantrekkingskracht waarbij het idee post vat, dat er altijd wel wat te griezelen valt. Een groot misverstand, maar juist leuk om goede voorlichting te kunnen geven, al zullen deze vleermuizen geen huisdieren worden.

Om de kelder, die pikdonker is, in te gaan, beleeft men altijd als iets spannend en ondanks dat alle wanden hetzelfde zijn, wil iedereen tot het einde van de ruimte doorlopen. In de kelder zelf worden binnenkort wat werkzaamheden verricht om het geheel geschikt te maken voor de nieuwe bewoners, onze vleermuizen.

Als de kelder eenmaal zijn nieuwe bewoners heeft, zal deze minder toegankelijk worden voor excursies, al gaan we daar nog over brainstormen.

Ron Stevense

Toekomst van de bij

Het was dinsdagavond 14 november 2017 een leerzame avond die Iwan gegeven heeft over bijen. Het onderwerp is de laatste jaren steeds actueler geworden door de afname van de bijen en dus ook van andere insecten. Mede door de vertoning van een film werd duidelijk wat de oorzaken zijn van deze afname. Belangrijk is dat door ziektes bijen het moeilijk hebben, maar ook gewasbestrijding is een duidelijke oorzaak van de teruggang. Dit moet een halt toegeroepen worden door op een natuurvriendelijke manier te gaan werken, waardoor minder of geen landbouwgif nodig is.

De huidige monocultuur komt zichzelf tegen als er geen oplossingen gevonden worden. De landbouw heeft nu eenmaal diezelfde bijen (en andere insecten) nodig voor de bestuiving van de gewassen. Zo zie je maar hoe alles samenhangt.

Wereldwijd zijn er ook andere oorzaken waardoor de insecten/bijenstand afneemt. Het gebrek aan voedsel ten gevolge van diezelfde monocultuur in de landbouw geeft een explosie van nectar op een bepaald bloeimoment, maar na deze bloei is er weer een tekort. Bloemstroken langs de akkers en weilanden zouden dit kunnen oplossen. Ook op gemeentelijk terrein hebben we een inhaalslag te maken door veel meer bloemrijk grasland te ontwikkelen. Hier is onlangs een plan voor gemaakt hoe gemeentes dit kunnen realiseren.

Sinds kort zijn er ook andere oplossingen bedacht. Langs bouwland worden zogenaamde keverranden aangelegd die de insectenstand weer kunnen herstellen. Het blijkt een succes te zijn. Zo zijn soms kleine oplossingen belangrijk bij het herstel van de insecten/bijenstand.

Op de Hooge Nesse, waar Iwan zijn bijenkorven heeft staan, zijn we bezig met vrijwilligers om de diversiteit aan planten te verhogen door middel van een gevarieerd maaibeleid. Na twee jaar zien we ook effecten die we niet verwacht hadden en we denken over 3 jaar veel meer plantensoorten te hebben dan nu. De kunst is ruigte begroeiing te vervangen door interessantere planten zonder dat dit ten koste gaat van insecten/vlindereieren en broedende vogels. Vandaar

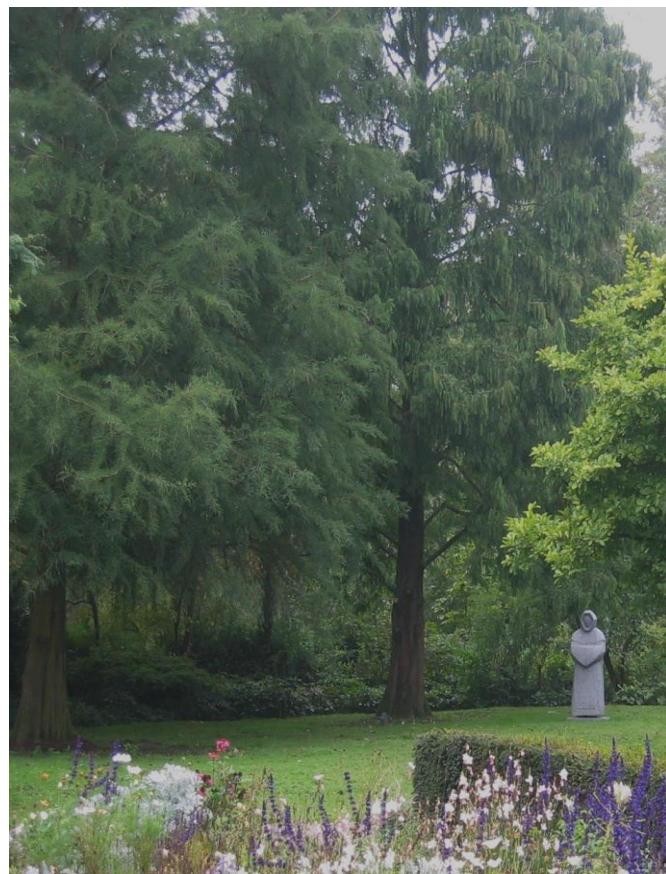
dat de te maaien terreinen zorgvuldig uitgekozen worden. Ook hebben deze terreinen hun nut weer door de hoge insectenstand. Hierdoor hebben de vogels weer meer voedsel en zo is de cirkel rond.

We onderzoeken ook de mogelijkheid van begrazing. Helaas zijn de terreineigenaren afhoudend. De redenen zijn velerlei en soms begrijpelijk. Je kunt een koe niet loslaten en er dan niet meer naar omkijken en er zijn kosten aan verbonden.

Ron Stevense

Twee levende fossielen in ons park

*In het Munnikepark staan een aantal levende fossielen; bomen die in het wild vrijwel zijn uitgestorven. Het zijn 3 moerascipressen (*Taxodium distichum*) en 5 watercipressen (*Metasequoia glyptostroboides*). Vroeger werden zij allebei ondergebracht in het geslacht *Taxodium*, maar zoals dat vaker gaat, hebben de botanici bedacht dat ze toch niet zó op elkaar lijken. Geen broertjes dus, maar neefjes (of dames...: geen zusjes, maar nichtjes). U vindt ze o.a. in het park in het grasperk rond 'de Monnik'.*

De moerascipres

De moerascipres is een bijzondere naaldboom, want hij verliest zijn naalden in de winter. We kennen dit ook van de lariks (of larix); die laat ook zijn naalden vallen als het koud wordt. Onze moerascipressen zijn na 25 jaar opvallend grote bomen geworden en dan is ook geen wonder..... ze kunnen tot zo'n 50 meter hoogte uitgroeien.

Dat gaat nog wat worden bij het 50-jarig jubileum van het park! In hun jeugd blijven de bomen smal maar oude exemplaren groeien breed uit. In het Sonsbeekpark in Arnhem staat een moerascipres uit circa 1835. Deze boom is 34 m hoog en heeft een stamontrek van 5 m. Onze moerascipressen zijn dus echte kleuters! In Arboretum Trompenburg staat een grote moerascipres vlak bij de vijver. In 1870 heeft de bekende tuinarchitect Zocher deze boom bij de aanleg van het park daar neer laten zetten. Om de boom heen komen een heleboel grote knoesten boven het gras uit; sommige zijn bijna een meter hoog. Dat zijn de zogenaamde ademwortels. Deze 'knieën' voorzien de boom van extra zuurstof. Zij dienen ook voor stabilisering in de modderige bodem.

Ademwortels (zie foto) komen niet bij alle moerascipressen voor; waarschijnlijk speelt de nabijheid van water een rol. De boom in Trompenburg is dus heel bijzonder!

Vóór de ijstijden kwam de moerascipres, evenals de ginkgo, in de gematigde zones van heel Europa voor. Door de enorme ijsmassa's zijn ze tegen de van oost naar

west lopende bergruggen (Alpen, Pyreneeën, Karpaten, Kaukasus) doodgedrukt. Maar in Amerika konden ze uitwijken naar het zuiden, omdat de Rocky Mountains van noord naar zuid lopen. De moerascipressen die wij nu in ons park zien, zijn dus uit Amerika geïmporteerde exoten.

- *Twee metasequoia's naast een moerascipres. De metasequoia's zijn duidelijk puntiger van vorm.*

De watercipres

Behalve moerascipressen staan er ook een paar watercipressen of metasequoia's in het park. Ook zij verliezen 's winters hun naalden. Oorspronkelijk groeide de watercipres in Oost-Azië. Maar evenals de Europese moerascipres is de watercipres gedecimeerd tijdens de ijstijden. In het wild komt de boom alleen nog voor in een afgesloten vallei in de Chinese provincie Hubei. Gelukkig hebben kwekers er voor gezorgd dat we de watercipres vaak in grote tuinen en in parken kunnen zien. Sinds 1960 is hij massaal vermeerderd door stekken en zaaien.

In het wild kan de Metasequoia tot 40 meter uitgroeien, maar daarvoor hebben de sinds 1960 aangeplante parkbomen de leeftijd nog niet. Zij zijn nog niet hoger dan zo'n 25 meter. Grappig is dat de moerascipres bekend is als moerascipres, op z'n Hollands dus, terwijl de watercipres bekend staan onder zijn Latijnse naam: Metasequoia. Ik denk dat deze voorkeur te maken heeft met de tot ieders verbeelding sprekende reuzensequoia (*Sequoiadendron giganteum*). Deze enorme bomen komen in het wild nu nog uitsluitend voor in Californië, maar vóór de ijstijden

over het hele noordelijke halfrond. In Europa kom je de reuzensequoia nog tegen in bruinkool. De grootste mammoetboom is de 'General Sherman Tree', die te vinden is in het Sequoia National park in Californië. Deze boom heeft een hoogte van ruim 83 meter. De stam heeft een omtrek van 31 meter bij de bodem. De gekweekte bomen in Europa hebben deze afmetingen nog lang niet; dat gaat nog zo'n duizend jaar duren. Nog even wachten dus op dát jubileum van het Munnikepark.....

Wilma

Dit is het lievelingsgedicht van Anna Enquist:

Wintergedicht

Door godvergeten vermotregend land
van gehucht naar gehucht, hand
in koude hand, dat gevoel hoop ik
met niemand meer te delen. Als
het niet hoeft.

Maar als ik haar nu vond
in het natte gras, of ergens
in het geploegde land, wat
zou ik doen, wat zou ik.

Ik weet wel dat iedereen dood
moet gaan, maar toch zou ik
haar koude mond weer zoenen,
haar lichaam toedekken, haar
strelen en weer bang zijn
dat zij wakker werd.

Rutger Kopland

11 en 12 december Kerststukjes

In de tweede week van december zijn wij druk met onze kerstversiering. De kerstboom wordt opgetuigd en de kerststukjes worden gemaakt om alles een KERSTSFEER te geven. Zo ook in 't Weetpunt.

11 en 12 december zijn de avonden, die Metha van der Net, samen met de Stichting en de Vereniging, organiseert. Zij geeft een workshop en zorgt voor prachtig materiaal. Ook dit jaar heeft zij weer veel ingekocht om ons een plezierige avond te geven en niets te kort te laten komen. Maandag de 11de is de avond van de Stichting. Het weer gooit echter roet in deze feestelijk avond. Het sneeuwt vanaf het middaguur hevig, waardoor de opkomst dramatisch is voor Metha. De vrijwilligers die zich niet door het weer laten weerhouden, maken prachtige stukken en hebben een gezellige avond met na afloop een hapje en een drankje. Dinsdag de 12de is de Vereniging aanwezig voor de workshop. Gelukkig zijn er niet veel afmeldingen gekomen. Het is gezellig en de sfeer van kerst is goed. De lichtjes buiten geven de gasten een welkomstgevoel. Metha geeft eerst uitleg, waarna we allemaal ijverig aan de slag gaan. Hier en daar helpt Metha de mensen bij de opmaak. Niet iedereen is zo creatief, maar na alle jaren zien we dat de stukken mooier worden. Al doende leert men. Het materiaal is wel het belangrijkste, en Metha helpt iedereen met haar kennis en haar leuke ideeën. In de fotocollage krijgt u een overzicht van wat wij zoal doen op deze avonden.

Met dank aan Metha, die deze fijne avonden voor ons verzorgt. Metha, hopelijk mogen we in de toekomst weer op je rekenen!

Tine de Kievit

Het doel van het leven is leven in
overeenstemming met de natuur.

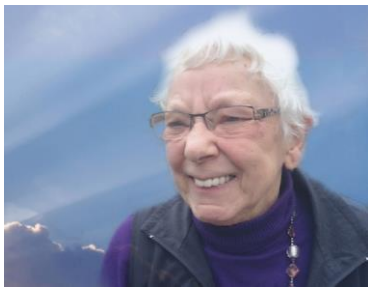
Zeno van Elea

(490-430 v. Chr. Grieks filosoof)

In Memoriam Nezi Roubos

22 april 1927 - 24 oktober 2017

Dinsdag 24 oktober is Nezi Roubos op 90 jarige leeftijd overleden.

In 2001 kwam Nezi bij ons als vrijwilliger. De natuur was haar passie en de rozen trokken haar speciale aandacht. Gewapend met een snoeischaar knipte zij de uitgebloeide rozen er uit om zo de nieuwe knoppen een kans te geven door te bloeien. Maar na verloop van tijd ging het fysiek niet meer zo goed en besloot zij om zich verdienstelijk te maken bij het koffie schenken.

Velen van ons herinneren haar als een kordate dame die er voor zorgde dat iedereen op tijd zijn koffie kreeg; elk op zijn beurt en niet voordringen was haar credo.

Maar op een gegeven moment moest ze haar taak doorgeven aan anderen omdat het voor haar te zwaar werd.

Ze bleef de vereniging trouw door ons regelmatig te bezoeken; ze kon dit doen doordat ze nog steeds kon autorijden. Ze nam dan haar rollator mee en maakte een ommetje in het park en sprak met de vrijwilligers die daar aan het werk waren.

De jaarlijks terugkerende studiereis was voor haar een uitje waar ze veel plezier aan beleefde.

Vier dagen voor haar verjaardag is zij verhuisd naar een verzorgingshuis in Nieuwendijk. Zij kreeg daar regelmatig bezoek van enkele vrijwilligers van onze vereniging, maar ging zienderogen achteruit. Haar eigen krachten begonnen af te nemen en dat viel haar zwaar, ze kon dat moeilijk aanvaarden.

Op 24 oktober kregen we bericht dat zij na een kort ziekbed vredig is ingeslapen.

Wij gedenken haar als een meelevend mens en zullen alle goede herinneren aan Nezi blijven koesteren.

*Jan Beerentemfel,
voorzitter Arboretum Munnike Park*

De Nieuwjaarsreceptie

Zaterdag 6 januari kwam iedereen die betrokken is bij de Vereniging, de Stichting en de Hooge Nesse bijeen om elkaar een heel goed en gezond 2018 te wensen. Voor de eerste keer in het vernieuwde Weetpunt.

De receptie was uitstekend verzorgd en (zoals altijd) heel gezellig. De twee voorzitters blikten terug op 2017 en vooruit naar 2018. Wim Los deed dit aan de hand van een door Jacques Rozendaal verzorgde Power-Pointpresentatie, waarin diverse activiteiten aan bod kwamen, zoals de Boomplantdag, de Dag van de Duurzaamheid, de Nacht van de Nacht.

Elk jaar bezoeken ca 4300 kinderen de 8 locaties waarop de natuur- en milieueducatie zich afspeelt: 't Weetpunt, het Munnikepark, de Hooge Nessepolder, de Kiboehoeve, de Frelustal, de Sophiapolder en de Veerplaat en het Jeugdspeelpark. Dank zij de natuurgidsen, de gastvrouwen en -heren en alle vrijwilligers kan dit alles in stand worden gehouden. Dankzij de actuele en informatieve website en de WetensWaard kan iedereen op de hoogte blijven van het werk dat in de diverse werkgroepen wordt verricht.

Vooruitblikkend naar 2018 noemde Wim het Schoolbusproject, waardoor de jonge kinderen die via de Scharrelkids een natuuractiviteit bezoeken niet meer door ouders gebracht

en gehaald hoeven te worden. Veiligheid voorop!

Samen met de twee voorzitters stonden we even stil bij de mensen die ons het afgelopen jaar zijn ontvallen.

Jan Beerentemfel blikte als voorzitter van de Vereniging terug op 2017. Hij noemde diverse activiteiten, zoals de aanplant van nieuwe bomen en struiken, de Showgarden, de excursie naar de botanische tuin van de Universiteit Utrecht, de dag van de Duurzaamheid, het interview voor de ATOS, het samen maken van kerststukjes, het werkbezoek van het personeel van de Rabobank en de plezierige contacten met de wethouder en het gemeentebestuur. De burgemeester had bij die gelegenheid het Munnikepark bestemd als het mooiste park in de wijde omgeving. Jan bedankte de trouwe vrijwilligers die zich elke dinsdag en zaterdag hiervoor inzetten. Hij zette een viertal ‘krasse knarren’ in het winterse zonnetje, mensen boven de 80 die jong en fit blijven door elke week hun bijdrage te leveren: Rie van der Plank, Wil Blumink, Matthijs Verheuveld en Riet van Campen. “Waar vind je zo’n club mensen die maar blijven gaan. Elke week, weer of geen weer, ze zijn er. Geweldig! We hopen nog lang met elkaar te mogen samenwerken.” En dat is een toepasselijk motto voor het jaar 2018: we hopen nog lang met elkaar te mogen samenwerken!

(De foto's zijn, i.v.m. gecrashte fotokaart, van de receptie van vorig jaar)

Wilma

Paddenpoel Waalpad weer functioneel

Wij hebben ons op de paddenpoel gestort bij het Waalpad in Heerjansdam. Gelukkig niet er in - al was het soms best balanceren om niet in het water te vallen. We hebben er van geleerd dat je betere materialen moet hebben om dit te doen. Maar met enthousiasme en durf van de vrijwilligers is het gelukt. En het resultaat is verbluffend! De openheid die er nu is, maakt de poel weer zichtbaar en bruikbaar. We gaan in het voorjaar volgen wat de resultaten en effecten zijn.

Het was al duidelijk sinds we het project Waalpad weer wilden oppakken, dat dit als eerste noodzakelijk was. Het leuke is dat we over een paddenpoel praten, maar de eerste gebruikers kondigden zich al aan: de waterjuffers en libellen die hun eitjes in de poel afzetten en hun larven erin laten opgroeien. We hebben van de bomen wat takken afgehaald om meer licht (en daardoor meer warmte) in de poel te laten schijnen.

De volgende keer zullen we twee wilgen gaan knotten, die ooit als zaailingen spontaan

zijn opgekomen. Door deze maatregel krijgen we een beter uiterlijk en er komt meer licht in de poel. We hopen dat het gaat vriezen. Hans heeft ervaring om vanaf het ijs te zagen: vriest het niet dan gaan we het anders "te lijf".

In november willen we het wilgenlaantje van het Waalpad aanpakken en herstellen in de oorspronkelijke vorm. Wanneer dit zal plaatsvinden komt in de nieuwsbrief van de Flora en fauna werkgroep te staan. We zullen dan de wilgen knotten en de brandnetels die het pad versperren verwijderen.

Tot nu toe bestaat deze groep uit een beperkt aantal enthousiaste vrijwilligers. Maar als we meer willen doen is het wenselijk dat deze groep verder uitgebreid wordt. Grote werkzaamheden zoals onderhoud van de paden en grasbeheer zijn noodzakelijk. Ook educatieve elementen zullen vernieuwd moeten worden, maar hiervoor zijn nog de nodige gesprekken met de Gemeente Zwijndrecht nodig. Mede omdat er nog een grote bomenkap op ons staat te wachten bij het Waalpad.

Ron Stevense

Werkzaamheden in het Munnikepark

In de herfstmaanden is in het park weer het hoognodige snoeiwerk verricht, zoals gebruikelijk, net als in uw eigen tuin.

Vele man-/vrouwkrachten zijn daar voor nodig, gelukkig kregen we advies van de heer Kooyman, voorheen VisserGroen. Op zijn advies is er weer een border geschoond van o.a. opschot, cornus en braam. Daarna is de border opnieuw aan-

gevuld met nieuwe beplanting. Deze werkzaamheden worden te zwaar voor onze vrijwilligers en worden daarom door derden uitgevoerd. Hiervoor is geld nodig, véél geld. Wij rekenen daarom weer op de gemeente, die ons subsidie verleent.

• Quercus bicolor

• Quercus acutissima

Er zijn 2 bomen door andere vervangen: de eik Quercus marilandica-Jack Black op het rozeneiland is vervangen door een Quercus bicolor (tweekleurige eik). De populier nr. 112 is vervangen door een Quercus acutissima (gezaagbladige eik). Deze boom lijkt, qua blad, veel op een Castanea sativa (tamme kastanje), daarom staat deze nu naast de kastanjes.

Je kunt merken dat het park ouder wordt. Dit jaar zullen we nog meer borders moeten aanpakken met vernieuwing of aanvulling van de beplanting.

Het rosarium is voorzien van boomschors, dit ter voorkoming van onkruid, dat moeilijk tussen de rozen kan worden gewied. Door het wieden kan je weer de jonge loten en de wortels van de rozen beschadigen. Helemaal

onkruidvrij houden zal niet gaan, maar door de boomschors heeft het wel minder kans om te groeien.

Door de vele werkzaamheden, die door onze vrijwilligers moeten worden gedaan, komen wij vele handen te kort en daarom roepen wij nog steeds mensen op om ons team te versterken. Het zou fijn zijn wanneer mensen met verstand van zaken zich bij ons aanmelden, maar een ieder die graag buiten is, zou ons kunnen helpen met alle mogelijke taken.

U kunt tijdens onze koffiepauze een bezoekje aan 't Weetpunt brengen. Wij zijn dan aanwezig op dinsdag -en zaterdagmorgen van

10.30 uur-11.00. Natuurlijk kunt u iedere dinsdag- en zaterdagmorgen ook zien wat wij zoal aan het doen zijn.

U kunt u aanmelden bij mevr. Leny Mars tel. 078 612 79 67.

Tine de Kievit

De Tuintaal

Gegeven paarden

De hamamelis bloeit, de dagen lengen; voor de doorgewinterde tuinier staat het sein op groen. Borders worden geïnventariseerd, zaad- en plantencatalogi aangeschaft, wensenlijsten en stekken gemaakt. En dan kan het grote plantenruilen beginnen.

Nu mag men volgens algemeen geldende fatsoensnormen een gegeven paard niet in de bek kijken, maar met gegeven planten werkt dat anders. Men deelt nu eenmaal het makkelijkst waar men meer dan genoeg van heeft: het type plant dus dat geen maat kan houden. Voor je het weet hebben de wortelstokken en zaailingen van de gegeven plant ook jouw tuin in zijn greep.

Er zijn ongewenste types die meeliften met andere planten. Kijk dus goed waar je nieuwe tuinschat is weggestoken. Voor je het weet heb je met je gekregen geranium een zevenbladplaag ontvangen.

Dan is de ene nakomeling de andere niet. Die prachtige bleekroze lavatera kan zaailingen krijgen die knalroze bloeien. Daar ging je kleurenschema.

Kortom: gegeven planten mag -nee moet- je met de nodige argwaan bezien.

Marjan d'Hond

Kinderactiviteiten voor WW

1^e kwartaal 2018

De afgelopen maanden hebben weer heel veel kinderen geprofiteerd van het werk van de natuurgidsen. U kunt hieronder meegenieten.

1 november Herfstbladeren

Op 1 november 2017 bezochten wel 24 kinderen van BSO Yes Beethovenlaan 't

Weetpunt. Het was volop genieten; de zon straalde van geluk over al deze blije kinderen. Eerst lekker naar buiten allemaal; in het mooie park herfstbladeren zoeken en met een mandje vol naar binnen. Daar mochten ze van al deze blaadjes in kleuren rood, bruin en geel een herfststukje maken.

Ellen en Lidy

7 november 2017 Herfstbladeren

Op een zonnige herfstmiddag kwamen 16 moeders en 16 peuters van kinderopvang Yes Laurensvliet genieten van het mooie herfstweer in het park. 't Weetpunt stroomde vol met peuters en veel kinderwagens en veel kwebbelende moeders die allemaal blij waren met dit leuke uitstapje.

Allemaal aan de wandel; het park heeft veel te bieden in de herfst. Elk kind mocht bladeren rapen en alle blaadjes werden in de mandjes gedaan. Binnen had onze extra ingevlogen hulp Idse Bosma, koffie, thee en limonade voor iedereen klaar.

Er werden creatieve herfststukjes gemaakt en als afsluiting werden herfstliedjes gezongen. "Tot de volgende keer", riepen ze in koor.

Lidy en Idse

29 november Pietenspeurtocht

Op 29 november was er een Pietenspeurtocht in het park. Wie had dat gedacht wel 10 zwarte pieten waren verstopt in het park!

De jeugd genoot vol op...ze vonden het heel spannend... Alle Pieten zijn gevonden, maar daarna moest heel wat werk verzet worden. Pakjes in de schoorsteen gooien, dat is echt zo makkelijk niet. Welke Piet kon het snelste de pakjes naar de overkant brengen? En natuurlijk gingen alle Pieten helpen om de was op te hangen. Alle Pieten zijn geslaagd; ze kregen een mooi Pietendiploma. Een hele lieve Piet had appeltjes en mandarijnen gebracht, dus met handen vol fruit gingen de 25 kinderen naar huis. Het was volop genieten. Bedankt appeltjes Piet!

Atty en Lidy

Woensdag 20 december werd er door de schoolgidsen van het IVN weer de traditionele kerstwandeling georganiseerd. Gelukkig waren er aardig wat kinderen naar 't Weetpunt gekomen.

Voorzien van een lampion, met een echt brandend kaarsje erin liepen de kinderen langs de vertelplaten van Dick Bruna. Onderweg is er wel een lampion in de brand gegaan, maar door het snelle optreden van juffrouw Addie, was dit snel opgelost. Het spannende avontuur werd beëindigd met een glas warme chocomelk en het schrijven van een kerstwens voor in de kerstboom.

Geerda Plokhooij

DE REDACTIE WENST U ALLEN EEN GEZOND EN GELUKKIG 2018

Sponsoring blijft hard nodig

Een hartenkreet die vele malen in Wetenswaard is geuit en actueel blijft. We sluiten er dan ook nu weer mee af.

De lijst van sponsors ziet er als volgt uit:

- * *Mevr. L. van der Woude*
- * *Jeroen, Nicola en Kristie Tiën*
- * *Rien van Linschoten*
- * *Pavlov (P.Høvig) en Steven, Christiaan en Marjolein Høvig*
- * *Gooitske, Jelmer en Meerten Hamer*
- * *Anne Marie*
- * *Wieke, Sanne, Thomas en Inger van der Schoor*
- * *Roald, Neline, Maaike, Anne, Derek, Madelein, Lennart, Lotte, Emmeke, Marit en Elbrich van der Ploeg*
- * *Huib Jongejan*
- * *Robin van Drimmelen, Jadie Cole en Floor Kracht*
- * *Van Leeuwen Rietberg Stichting*
- * *Koos en Elly Buijse*

Donaties vrienden van het Munnike Park:
t.n.v. penn. Ver. Arboretum Munnike Park
te Zwijndrecht: minimaal een bedrag ad.€
25,00. Lidmaatschap € 7,00 per jaar op
rek.nr. NL54 RABO 0377 5214 34

Sponsoring en donaties: St. Natuur & Landschap
Zwijndrechtse Waard t.n.v. penn.
Stichting Natuur & Landschap
Zwijndrechtse Waard,
rek.nr. NL39 RABO 0397 6036 14